

Edith Thabet • Marlis Scharff-Kniemeyer

Crăciunul din pădure





Mimi și Țopăilă zăresc sub crengile bradului împodobit
ceva roșu și ceva colorat.

– Ghetele mele! strigă vesel Țopăilă,
apoi le probează imediat.

– Și o căciulă cu dungi colorate pentru mine!
se bucură Mimi și o așază îndată pe cap.

Și celelalte animale descoperă daruri pentru ele.

Brotacul Oaky și-a recăpătat vocea
și orăcăie din toate puterile:

*După o zi cu aventuri pe drum,
E timpul să petrecem de Crăciun.*

Cântăm cu toții-n cor acum:

Oac-oac, chiț-groh, cioc-cioc,

Oac-oac, chiț-groh, cioc-cioc!



Dar brotacul nu mai participă la petrecere.

I se închid ochii de somn. Obosit, foarte obosit,
el se duce la vizuina lui din pământ și curând
cade într-un somn adânc.



